

دژه باوه کان له شیعری هاوچهرخی کور دیدا ... خالید عه بدل

بهر له گشت

سهره تا بهر له هر وشه يه ك به كار بـنم دهـم : به لای منه وه قسه
کردن له سهر شاعر کارـکی ئاسان نییه ، شاعر سرکه ، به سانایي خـی
به دهـسته وه نادات ، زوو دهـستمـ نابـت . پـویستی بهـسـرنج و
تـاـمانی ورده و پشوو درـژی دهـوت . بهـجارـك و دوو جار خوـندنه وه
ناگهـیت به ئاقاری مه بهـست و ویستی شاعیر هـه تا به ناوهــکی شاعر هـه
بگهـیت .

پـویسته باسـك و پـناسه یهـکی (دژه باو) بکهـین . هـموو قسه و
هـهـسوکهـوت و کرده وه و داب و نهـریت و یاساو رـساگهـلـك که له هر
کـمهـگایه کدا هـه بن و خهـکه که په یـهـوی لـ بکهـن ، ئهـوانه شته
باوه کانن . هـهـرکهـسـکیش دژي ئهـوانه بـت ، په یـهـهـویان نه کات ، ئهـوا
پـی دهـگوتـرت (دژه باو) ...

[پـ درـژی باـت کلیکی ئـرـبـکـن](#)

